

دانشور

رفتار

اعتباریابی مقدماتی نسخه تجدیدنظر شده پرسشنامه حالت صفت بیان خشم در جمعیت دانشجویی

نویسندگان: دکتر محمدعلی اصغری مقدم^۱، الهام حکیمی راد^۲ و طاهره رضازاده^۳

۱. استادیار روانشناسی بالینی، دانشگاه شاهد

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد کودکان استثنایی، دانشگاه تهران

۳. دانشجوی کارشناسی روانشناسی، دانشگاه شاهد

*E-mail: asghari7a@gmail.com

چکیده

نسخه بازنگری شده پرسشنامه حالت-صفت بیان خشم (STAXI-2) دارای ۵۷ عبارت است و امکان مطالعه و ارزیابی خشم را به عنوان یک پدیده چندوجهی فراهم می‌آورد. این آزمون به کمک ۶ مقیاس و ۵ خرده‌مقیاس، ارزیابی حالت خشم، صفت خشم، شیوه بیان خشم و شیوه کنترل خشم را میسر می‌دارد. مطالعه حاضر می‌کوشد تا نتایج تلاش‌های نخستینی را که با هدف ارزیابی پایایی و اعتبار این پرسشنامه در میان یک جمعیت دانشجویی ایرانی ($n = 570$) انجام شده‌است، معرفی کند. در مجموع، نتایج این مطالعه اولیه حاکی از اعتبار و پایایی قابل قبول پرسشنامه حالت-صفت بیان خشم در میان جمعیت مورد مطالعه است.

کلید واژه‌ها: خشم، بیان خشم، کنترل خشم، اعتبار، پایایی

- دریافت مقاله: ۸۶/۷/۲۲
- ارسال به داوران:
 - ۱) ۸۶/۹/۱۷
 - ۲) ۸۶/۹/۱۷
 - ۳) ۸۶/۹/۱۷
- دریافت نظر داوران:
 - ۱) ۸۶/۱۱/۳
 - ۲) ۸۶/۱۱/۳۳
 - ۳) ۸۶/۱۱/۳۴
- ارسال برای اصلاحات:
 - ۱) ۸۶/۱۲/۵
 - ۲) ۸۷/۳/۷
- دریافت اصلاحات:
 - ۱) ۸۷/۱/۲۴
 - ۲) ۸۷/۳/۲۷
- ارسال به داور نهایی:
 - ۱) ۸۷/۲/۱۷
 - ۲) ۸۷/۴/۱۱
- دریافت نظر داور نهایی:
 - ۱) ۸۷/۳/۵
 - ۲) ۸۷/۶/۱۰
- پذیرش مقاله: ۸۷/۶/۳۱

Scientific-Research
Journal of
Shahed University
Fifteenth Year
No. 28
2008

دوماهنامه علمی - پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال پانزدهم - دوره جدید
شماره ۲۸
اردیبهشت ۱۳۸۷

مقدمه

سال ۱۹۹۶ مورد بازنگری قرار گرفت و ضمن تجدیدنظر در مقیاس‌های نخستین، مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های جدیدی به آن افزوده گشت. در این بازنگری، تعداد عبارات پرسشنامه به ۵۷ عبارت افزایش یافت و نسخه

نسخه نخست پرسشنامه حالت و صفت بیان خشم (STAXI) (State and Trait Anger Expression Inventory) با ۴۴ عبارت در سال ۱۹۸۸ منتشر شد [۱]. این پرسشنامه در

تردید مواجه ساخت [۲۰]. بنابراین، لازم بود تا ضمن رعایت مرزهای مفهومی خشم با خصومت و پرخاشگری، تعریف عملیاتی جدیدی از خشم فراهم آید. از طرف دیگر، پژوهش‌هایی که به بررسی نقش خشم در علت‌شناسی اختلالات جسمی پرداخت به تدریج روشن کرد که بیان خشم و کنترل آن، متغیرهای بااهمیتی است که باید بین آن‌ها و تجربه احساس خشم تمایز قائل شد. پژوهش‌ها به تدریج مشخص ساخت که ارزیابی جامع خشم مستلزم وجود مقیاس‌های چندگانه‌ای است که هر یک در عین استقلال از سایر مقیاس‌ها باید با آن‌ها مرتبط باشد.

حالت و صفت خشم

به طور کلی در مقایسه با خصومت و پرخاشگری، خشم مفهومی بنیادی‌تری تلقی می‌گردد. خشم معمولاً به یک حالت هیجانی روانی- جسمی یا وضعیتی اطلاق می‌گردد که احساساتی را که از نظر شدت از تحریک‌پذیری و رنجش خفیف تا غیظ و غضب شدید تغییر می‌کند، شامل می‌گردد. خشم با فعال‌سازی فرایندهای عصبی- غددی (Neuroendocrine) و برانگیختگی سیستم عصبی خود مختار همراه است. خصومت، تجربه مکرر احساس خشم را شامل می‌گردد، اما این مفهوم همچنین به گروهی از نگرش‌های پیچیده که شامل بدخواهی و رفتارهای پرخاشجویانه و غالباً کینه‌توزانه است نیز اشاره دارد. در حاکی که خشم به احساسات اطلاق می‌گردد، مفاهیم خصومت و پرخاشگری به طور کلی برای توصیف نگرش‌های منفی و مخرب و رفتارهای تنبیهی به کار می‌رود. با در نظر گرفتن این تفاوت‌ها، می‌توان خشم را به عنوان یک وضعیت هیجانی ضروری، اما غیر کافی، برای به وجود آمدن نگرش‌های خصومت‌آمیز و تظاهر رفتار پرخاشگراییانه تلقی کرد.

تا سال ۱۹۸۵ مطالعات متعددی، همبسته‌های فیزیولوژیک و رفتاری خصومت و پرخاشگری را مورد بررسی قرار دادند؛ اما به طور کلی در سنجش خشم، مرزهای احساس خشم و بیان خشم (که خود را به شکل رفتارهای پرخاشگراییانه نشان می‌دهد) با هم تداخل پیدا کرده بودند. به علاوه، در اندازه‌گیری خشم و خصومت، تفکیک بین حالت و صفت خشم مورد توجه قرار نگرفته

جدید تحت عنوان State and Trait Anger Expression Inventory-2 (STAXI-2) منتشر گردید [۲]. نوشته حاضر، ضمن بررسی کوتاه پژوهش‌هایی که به پدیدآیی STAXI انجامید، نسخه بازنگری شده پرسشنامه حالت صفت بیان خشم را که از این پس به اختصار STAXI-2 نامیده خواهد شد معرفی خواهد کرد و نتایج تلاش‌های نخستینی را که به منظور اعتباریابی آن در یک نمونه دانشجویی انجام شده‌است، گزارش می‌کند.

موضوعات مفهومی و فرایند به وجود آمدن STAXI

فرایند پدیدآیی STAXI ریشه در دو برنامه پژوهشی بلندمدت مستقل و در عین حال مرتبط با یکدیگر داشت که به مدت بیست سال در حوزه ارزیابی شخصیت جریان داشت. در حالی که هدف اولین برنامه پژوهشی، تعریف اضطراب، کنجکاو و خشم به عنوان حالات هیجانی بنیادی (صفات شخصیت) به گونه‌ای بود که بتوان برای ارزیابی آن‌ها مقیاسی با ویژگی‌های روانسنجی مطلوب به وجود آورد [۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱]، دومین طرح پژوهشی بر شناسایی و سنجش سازه‌های مرتبط با خشم که در علت‌شناسی و پیشرفت بیماری‌های جسمی، از جمله فشار خون، بیماری‌های کرونر قلب و سرطان نقش داشت، متمرکز بود [۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲]. در مجموع، پژوهش‌های فوق به تدریج روشن کرد که برای به وجود آوردن مقیاسی جهت اندازه‌گیری خشم، نه تنها لازم است تعریف مفهومی دقیقی از خشم به دست داده شود، بلکه ضروری است تا به سازه‌های مرتبط با خشم چون شیوه بیان خشم و کنترل آن نیز توجه گردد.

برای ارائه تعریف مفهومی از خشم دو پیش شرط مهم وجود داشت: تفکیک خشم از خصومت (Hostility) و پرخاشگری (Aggression) و تفکیک حالت خشم از صفت خشم. در بسیاری از نظریه‌های شخصیت، خشم، خصومت و پرخاشگری سه مفهوم بنیادی به شمار می‌آید. اگرچه این مفاهیم به پدیده‌های متفاوت و در عین حال مرتبط با یکدیگر اطلاق می‌گردد، اما در منابع پژوهشی، این سازه‌ها به نحوی مبهم و گاه متناقض تعریف شده و غالباً به جای هم به کار گرفته شده‌اند [۱]. همین امر، آشفتگی‌های مفهومی گسترده‌ای را به وجود آورد و اعتبار بسیاری از ابزارهایی را که برای ارزیابی آن‌ها به وجود آمده بود، با

خشم به طرف درون (Anger Expression-In)، بیان خشم به طرف بیرون (Anger Expression-Out) و کنترل خشم (Anger Control)، دو خرده‌مقیاس خوی خشمناک (temperament Angry) و واکنش خشمناک (Anger reaction) و یک شاخص بیان خشم (Anger Expression Index) سازمان یافته بود. مقیاس صفت خشم که در واقع تفاوت‌های فردی در تمایل به تجربه خشم را می‌سنجد خود از دو خرده‌مقیاس خوی خشمناک و واکنش خشمناک تشکیل شده است. این مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌ها به هنگام معرفی STAXI-2 توضیح داده خواهد شد.

نسخه نخست پرسشنامه به دنبال انتشار در پژوهش‌های گسترده‌ای مورد استفاده قرار گرفت. با گذشت زمان، بررسی‌ها علمی نکات بیش‌تری را در رابطه با خشم روشن ساخت و به تدریج مشخص شد که STAXI با دستاوردهای پژوهشی جدید در قلمرو خشم به طور کامل منطبق نیست و لازم است تغییراتی در آن به وجود آید. برای نمونه، پژوهش‌ها تا سال ۱۹۹۹ نشان داده بود که مقیاس حالت خشم خود می‌تواند از خرده‌مقیاس‌های فرعی تشکیل گردد. به علاوه، اهمیت سنجش تفاوت‌های فردی در رابطه با کنترل خشم به طرف بیرون (جلوگیری از بیان بیرونی خشم) و کنترل خشم به طرف درون (به وسیله کاهش شدت خشم سرکوب شده) مورد تأکید قرار گرفته بود. با توجه به این موارد، بازنگری STAXI آغاز شد.

برای دستیابی به اهداف فوق ۲۵ عبارت جدید تهیه و به همراه ۴۴ عبارت نسخه نخستین STAXI در پژوهشی مقدماتی اجرا شد. در پایان با حذف دو عبارت از عبارات نسخه نخستین STAXI و انتخاب ۱۵ عبارت از عبارات جدید، نسخه بازنگری شده با ۵۷ عبارت منتشر شد (اسپیلبرگر، ۱۹۹۶). در بخش زیر این نسخه بازنگری شده توضیح داده خواهد شد.

مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2

STAXI-2 دارای ۶ مقیاس، ۵ خرده‌مقیاس و یک شاخص بیان خشم به شرح زیر است:

۱- مقیاس حالت خشم (State anger). این مقیاس دارای ۱۵ عبارت است و شدت احساس خشم و میزان تمایل شخص به بیان کلامی یا جسمی خشم را در زمانی

بود. لازم به ذکر است که ضرورت تفکیک بین حالت و صفت به هنگام سنجش ویژگی‌های روان‌شناختی نخستین بار به وسیله کاتل و اشکایر [۲۱] مورد توجه قرار گرفت و درستی آن خود را در پژوهش‌هایی که در حوزه اضطراب به انجام رسید، نشان داد [۳، ۴، ۹، ۱۰ و ۱۱]. مطالعه مقیاس‌های اندازه‌گیری خشم و خصومت روشن ساخت که در بیش‌تر آن‌ها مرزهای تجربه خشم و بیان آن با تعیین‌کننده‌های موقعیتی واکنش‌های خشم رعایت نشده است [۱۸، ۲۰ و ۲۲]. بنابراین، برای ایجاد و اعتباریابی مقیاس حالت و صفت خشم به چارچوب نظری مستحکمی نیاز بود که خشم را از خصومت و پرخاشگری به عنوان مفاهیم روان‌شناختی تفکیک کرده، به روشنی تمایز حالت از صفت خشم را بپذیرد.

بیان و کنترل خشم

یافته‌های پژوهشی گردآوریشده تا سال ۱۹۸۸ به وضوح از نقش خشم در علت‌شناسی برخی از اختلالات پزشکی، از جمله فشار خون [۱۲ و ۲۳]، اختلال کرونر قلب [۱۹]، [۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴ و ۲۶] و سرطان [۲۷] حمایت کرد. از این گذشته، به تدریج این نکته روشن شد که افراد را می‌توان بر حسب شیوه بیان خشم به دو گروه تقسیم کرد: در حالی که گروهی از افراد خشم خود را سرکوب کرده، آن را به سمت درون جهت می‌دهند و بر «خود» (Ego or self) متمرکز می‌کنند (بیان خشم به طرف درون)، گروه دیگر تمایل دارند تا خشم خود را به طرف بیرون جهت داده، آن را بر افراد و پدیده‌های محیطی متمرکز کنند (بیان خشم به طرف بیرون) [۲۸ و ۲۹]. شیوه بیان خشم می‌تواند در علت‌شناسی اختلالات پزشکی پیش‌گفته نقش داشته باشد؛ یافته‌های پژوهشی هاربرگ و همکاران [۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰ و ۳۲] و جتسری و همکارانش [۳۳ و ۳۴] نه تنها اهمیت تفکیک «بیان خشم به طرف درون» را از «بیان خشم به طرف بیرون» به هنگام مطالعه خشم آشکار ساخت، بلکه نشان داد که علاوه بر شیوه بیان خشم، شیوه کنترل خشم نیز دارای اهمیت است. برپایه اطلاعات نظری و پژوهشی فوق در سال ۱۹۸۸ نسخه نخستین STAXI که دارای ۴۴ عبارت بود، منتشر گردید [۱]. این عبارات در قالب ۵ مقیاس حالت خشم (State Anger)، صفت خشم (Trait Anger)، بیان

معین، اندازه‌گیری می‌کند. این مقیاس از سه خرده‌مقیاس به شرح زیر تشکیل شده است:

خرده‌مقیاس احساس خشم (Feeling angry). این خرده‌مقیاس دارای ۵ عبارت است و شدت احساس خشمی را که فرد در شرایط حاضر تجربه می‌کند، می‌سنجد.

خرده‌مقیاس تمایل به بیان کلامی خشم (verbally anger expressing like Feel). این خرده‌مقیاس دارای ۵ عبارت است و شدت خشم فعلی فرد را که وی مایل است به طور کلامی بیان کند، مورد سنجش قرار می‌دهد.

خرده‌مقیاس تمایل به بیان جسمی خشم (physically anger expressing like Feel). این خرده‌مقیاس با ۵ عبارت، شدت خشم فعلی فرد را که وی مایل است به طور جسمی بیان کند، اندازه می‌گیرد.

۲- مقیاس صفت خشم (Trait anger). این مقیاس تفاوت‌های فردی در گرایش (تمایل) به تجربه خشم را می‌سنجد. به سخن دیگر، این مقیاس که خود از دو خرده‌مقیاس زیر تشکیل شده است، فراوانی تجربه خشم طی زمان را مورد سنجش قرار می‌دهد:

خرده‌مقیاس خوی خشمناک (Angry temperament). این خرده‌مقیاس دارای ۴ عبارت است و گرایش (تمایل) به تجربه خشم بدون تحریکی خاص را می‌سنجد.

خرده‌مقیاس واکنش خشمناک (reaction Angry). این خرده‌مقیاس با ۴ عبارت، فراوانی احساس خشم را در شرایطی که فرد با ناکامی یا با ارزیابی منفی دیگران از خود مواجه می‌شود، می‌سنجد.

۳- مقیاس بیان خشم به طرف بیرون (Anger expression-out). این مقیاس دارای ۸ عبارت است و فراوانی احساس خشمی را که به شکل کلامی یا رفتار پرخاشگرایانه جسمی به طرف سایر افراد یا اشیا در محیط جهت می‌یابد، می‌سنجد.

۴- مقیاس بیان خشم به طرف درون (Anger expression-in). این مقیاس دارای ۸ عبارت است و فراوانی احساس خشمی را که به تجربه در می‌آید اما بیان نمی‌گردد (سرکوب می‌گردد)، می‌سنجد.

۵- مقیاس کنترل خشم به طرف بیرون (Anger Control-out). این مقیاس با ۸ عبارت، فراوانی مواردی را که شخص بیان خشم خود به طرف بیرون کنترل می‌کند، می‌سنجد.

۶- مقیاس کنترل خشم به طرف درون (Anger Control-in). این مقیاس با ۸ عبارت، فراوانی مواردی را که فرد می‌کوشد تا خشم خود را با آرام‌شدن یا سردشدن کنترل کند، اندازه‌گیری می‌کند.

شاخص بیان خشم (Anger expression index). این شاخص دارای ۳۲ عبارت است و نمره فرد در این شاخص براساس پاسخ وی به عبارات بیان خشم به طرف بیرون، بیان خشم به طرف درون، کنترل خشم به طرف بیرون و کنترل خشم به طرف درون، استوار است.

در STAXI-2، سه مقیاس از ۵ مقیاس STAXI (صفت خشم، بیان خشم به طرف بیرون و بیان خشم به طرف درون) و نیز دو خرده‌مقیاس صفت خشم (خوی خشمناک و واکنش خشمناک) بدون تغییر مانده است. مقیاس کنترل خشم به طرف بیرون در STAXI-2 دارای ۸ عبارت است که ۷ عبارت آن از میان ۸ عبارتی که در STAXI عبارات کنترل خشم را تشکیل می‌داد، انتخاب شده است. در STAXI-2، تمام ۸ عبارت تشکیل‌دهنده مقیاس کنترل خشم به طرف درون، عبارات جدیدی است. در حالی که در STAXI مقیاس حالت خشم از ۱۰ عبارت تشکیل می‌شد، تعداد این عبارات در STAXI-2 به ۱۵ عبارت افزایش یافته است و سه مؤلفه احساس خشم، احساس تمایل به بیان کلامی خشم و احساس تمایل به بیان جسمی خشم را می‌سنجد.

نمونه‌های معیاریابی STAXI-2

نمونه‌های معیاریابی STAXI-2 بالغ بر از ۱۹۰۰ نفر است. ۱۶۴۴ فرد سالم (۹۷۷ زن و ۶۶۷ مرد) با میانگین سنی تقریباً ۲۷ سال (دامنه سنی بین ۱۶ تا ۶۳ سال) از میان کارمندان اداری، فنی، شاغلین حرفه بهداشت، کارمندان شرکت بیمه و دانشجویان دانشگاه انتخاب شدند. به دلیل وجود دانشجویان دوره کارشناسی ارشد و دکتری و نیز دانشجویان پاره وقت در نمونه معیاریابی، میانگین سن دانشجویان شرکت‌کننده در مطالعه بیش از میانگین سن افرادی است که معمولاً در دانشگاه تحصیل می‌کنند. نمونه

خشم سرکوب شده خود را با کاهش شدت آن کنترل کنند [۳۵].

اثر سن در جمعیت بهنجار

اسپیلبرگر [۳۵] گزارش کرده است که نمره های صفت و حالت خشم با بالا رفتن سن کاهش می یابد. مقایسه نمره سه گروه سنی ۱۶ تا ۱۹ سال، ۲۰ تا ۲۹ سال و ۳۰ سال و بالاتر نشان داد که افراد گروه سنی ۱۶ تا ۱۹ سال در مقایسه با دو گروه سنی دیگر در تمام مقیاس ها و خرده مقیاس های حالت خشم و صفت خشم، به استثنای خرده مقیاس احساس خشم، دارای نمره بالاتری هستند. در گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ سال، نمره های حالت خشم و صفت خشم اندکی بالاتر از نمره گروه ۳۰ ساله و بالاتر است. علاوه بر این، افراد گروه سنی ۱۶ تا ۱۹ ساله در دو مقیاس بیان خشم به طرف بیرون و درون، نمره بالاتری نسبت به دو گروه سنی دیگر داشتند. همچنین افراد گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ ساله در این دو مقیاس، نمره بالاتری نسبت به گروه سنی ۳۰ ساله و بالاتر داشتند. افراد گروه ۳۰ ساله و بالاتر نسبت به افراد دو گروه سنی دیگر در مقیاس کنترل خشم به طرف بیرون، نمره بالاتری داشتند؛ اما این تفاوت در مورد مقیاس کنترل خشم به طرف درون ملاحظه نشد. این یافته نشان می دهد در حالی که کنترل خشم به طرف بیرون با بالا رفتن سن کاهش می یابد، این تغییر در مورد مقیاس کنترل خشم به طرف درون مشاهده نشد.

به طور خلاصه، در سنجش شخصیت، ارزیابی دقیق حالت و صفت خشم دارای اهمیت است [۳۵]. به علاوه، همان گونه که بیان شد، شواهد پژوهشی فراوانی از اهمیت نقشی که شیوه بیان خشم و کنترل خشم در علت شناسی برخی از اختلالات پزشکی، از جمله فشار خون، اختلال کرونر قلب و سرطان دارد، حمایت می کند. با همه این ها تاکنون پرسشنامه ای فارسی که بتوان با استفاده از آن حالت و صفت خشم و شیوه بیان و کنترل خشم را در جمعیت ایرانی مورد بررسی قرار داد، وجود ندارد و تا آن جا که بررسی های نویسندگان مقاله اجازه می دهد پرسشنامه پرخاشگری اهواز [۳۶] تنها پرسشنامه ای است که برای سنجش خشم در جمعیت ایرانی طراحی شده است. این پرسشنامه نیز به تفکیک حالت خشم از صفت خشم نپرداخته و نیز فاقد مقیاس هایی برای ارزیابی

بیماران دارای اختلالات روانشناختی مرکب از ۲۷۶ نفر (۱۰۵ زن و ۱۷۱ مرد) بود که در بیمارستان بستری بودند. اطلاعاتی که در زیر ارائه می شود خلاصه ای است از اطلاعاتی که از این نمونه ۱۹۰۰ نفری به دست آمده و به تفصیل در راهنمای STAXI-2 ذکر شده است [۳۵].

پایایی و اعتبار STAXI-2

ضرایب همسانی درونی (الفای کرونباخ) تمام مقیاس ها و خرده مقیاس های STAXI-2 در مردان و زنان سالم و بیمار برابر با ۰/۷۳ یا بالاتر از آن بود (کمترین ضریب همسانی درونی به خرده مقیاس واکنش خشمناک و مقیاس بیان خشم به طرف بیرون در مردان سالم تعلق داشت (۰/۷۳)). در مقایسه با نمره افراد سالم، نمره بیماران در دو مقیاس حالت و صفت خشم و نیز در زیرمقیاس های آن ها به طور معنادار بالاتر است. در هیچ یک از مقیاس ها و خرده مقیاس های حالت خشم و صفت خشم، تفاوت آماری معناداری بین زنان و مردان سالم مشاهده نشد. بیماران در مقایسه با افراد گروه سالم، در مقیاس بیان خشم به طرف درون و شاخص بیان خشم نمره بالاتری داشتند. آن ها همچنین در مقایسه با افراد سالم در دو مقیاس کنترل خشم به طرف بیرون و درون، نمره کمتری داشتند. اگرچه بیماران مبتلا به اختلالات روانشناختی در مقایسه با افراد سالم نمره بالاتری در مقیاس بیان خشم به طرف بیرون داشتند، اما این تفاوت به لحاظ آماری معنادار نبود. تفاوت در دو مقیاس بیان خشم به طرف درون و کنترل خشم به طرف بیرون پیشنهاد می کند که بیماران مبتلا به اختلالات روانشناختی در مقایسه با افراد گروه سالم بیش تر تمایل به سرکوب خشم خود و همچنین کنترل کمتری بر بیان بیرونی خشم خود دارند [۳۵].

تفاوت های وابسته به جنس معناداری در مقیاس های بیان خشم به طرف بیرون، کنترل خشم به طرف درون و شاخص بیان خشم مشاهده شد و در حالی که نمره مردان در مقایسه با نمره زنان در مقیاس بیان خشم به طرف بیرون و شاخص بیان خشم بالاتر بود، نمره آن ها در مقیاس کنترل خشم به طرف درون، در مقایسه با زنان، پایین تر بود. هم سو با آنچه انتظار می رفت، مردان هم خشم خود را بیش تر بیان می کنند و هم کم تر احتمال می رود که

طور آزمایشی به کار برده شد و از قابلیت کاربرد آن در جمعیت ایرانی اطمینان حاصل شد.

۲- آزمودنی‌ها

در این پژوهش، ۵۷۰ دانشجوی دختر و پسر شاغل به تحصیل در دو دانشگاه شاهد و تهران شرکت داشتند. نمونه مورد مطالعه با استفاده از شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شد. ویژگی‌های مردم‌شناختی نمونه مورد مطالعه در جدول ۱ و ۲ ذکر شده‌است.

میانگین سن شرکت‌کنندگان در این مطالعه ۲۰/۲۱ سال (انحراف استاندارد = ۲/۰۴ سال) بود. همانگونه که دیده می‌شود اکثریت افراد شرکت‌کننده در مطالعه را زنان (۶/۸۱ درصد)، افراد مجرد (۶/۹۲ درصد) و کسانی تشکیل می‌دهند که در رشته‌های علوم انسانی به تحصیل مشغول بودند. ۶۰ درصد پدران و ۴۶ درصد مادران دانشجویان شرکت‌کننده در مطالعه دست‌کم دارای مدرک تحصیلی دیپلم بودند.

جدول ۱: ویژگی‌های جمعیت‌شناختی نمونه مورد بررسی

متغیر	فراوانی	درصد
جنسیت		
زن	۴۶۵	۸۱/۶
مرد	۱۰۵	۱۸/۴
وضعیت تأهل		
مجرد	۵۲۸	۹۲/۶
متأهل	۴۲	۷/۴
دانشکده محل تحصیل		
علوم انسانی	۳۰۹	۵۴/۲
علوم پایه	۹۱	۱۶
پزشکی	۵۱	۸/۹
مهندسی	۴۵	۷/۹
هنر	۴۳	۷/۵
کشاورزی	۳۱	۵/۴
مقطع تحصیلی		
کارشناسی	۵۱۴	۹۰/۲
کارشناسی ارشد	۵۶	۹/۸
نوع سهمیه ورود به دانشگاه		
سهمیه مناطق	۵۱۰	۸۹/۵
سهمیه شاهد و ایثارگر	۶۰	۱۰/۵

بیان خشم و کنترل خشم است. با توجه به موارد فوق تصمیم گرفته شد تا مطالعه‌ای مقدماتی در باره STAXI-2 در یک نمونه در دسترس دانشجویی انجام گیرد.

روش

STAXI-2 پس از ترجمه و آماده‌سازی (به‌گونه‌ای که در زیر توضیح داده خواهد شد) در نمونه‌ای متشکل از ۵۷۰ دانشجو که در سال تحصیلی ۱۳۸۶-۱۳۸۵ در دو دانشگاه تهران و شاهد به تحصیل مشغول بودند، اجرا گردید. به علاوه، به منظور ارزیابی اعتبار، همزمان (validity Concurrent) آزمون پرخاشگری اهواز [۳۶] نیز در میان این ۵۷۰ نفر اجرا شد. به منظور محاسبه ضریب بازآزمایی STAXI-2، نمونه دیگری به حجم ۵۰ نفر از دانشجویان دو دانشگاه تهران و شاهد انتخاب شد و آزمون با رعایت فاصله زمانی ۲۱ روز برای بار دوم در میان این ۵۰ نفر اجرا گردید. در این مطالعه از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده شد.

۱- ترجمه و آماده‌سازی STAXI-2

فرایند آماده‌سازی پرسشنامه‌ای که در فرهنگ دیگری به وجود آمده مستلزم ترجمه و بازترجمه‌های متعددی است که به منظور کسب اطمینان از معادل بودن مفاهیم پرسشنامه اصلی با پرسشنامه ترجمه شده‌است [۳۷ و ۳۸]. در فرایند ترجمه و آماده‌سازی STAXI-2 گام‌های زیر برداشته شد: ۱- دو نفر به طور جداگانه پرسشنامه اصلی را از زبان انگلیسی به زبان فارسی ترجمه کردند. این دو ترجمه توسط نویسنده اول مقاله با یکدیگر مقایسه شد و به یک متن تبدیل گردید. ۲- دو نفر به طور جداگانه متن مذکور را از زبان فارسی به زبان انگلیسی ترجمه کردند. این دو ترجمه توسط نویسنده اول مقاله با یکدیگر مقایسه شد و با حذف موارد اختلاف به یک متن تبدیل گردید. متن مذکور با متن اصلی STAXI-2 مقایسه شد. به استثنای دو عبارت (عبارت شماره ۶ و ۵۳) تفاوتی بین نسخه بازترجمه و نسخه اصلی STAXI-2 وجود نداشت. دو عبارت ۶ و ۵۳ دوباره مورد بررسی قرار گرفت و سرانجام نسخه فارسی STAXI-2 که در بخش پیوست مشاهده می‌شود، به وجود آمد. در مطالعه‌ای مقدماتی، نسخه فارسی STAXI-2 در میان گروهی از دانشجویان دانشگاه شاهد به

جدول ۲: تحصیلات و شغل والدین افراد شرکتکننده در مطالعه

متغیر	والدین آزمودنی‌ها	پدر فراوانی (درصد)	مادر فراوانی (درصد)
تحصیلات			
بیسواد		۲۱ (۳/۷)	۴۳ (۷/۵)
ابتدایی		۱۱۸ (۲۰/۷)	۱۶۳ (۲۸/۶)
راهنمایی		۸۶ (۱۵/۱)	۱۰۱ (۱۷/۷)
دیپلم		۱۳۵ (۲۳/۷)	۱۷۶ (۳۰/۹)
فوق دیپلم		۶۱ (۱۰/۷)	۳۸ (۶/۷)
لیسانس		۱۱۳ (۱۸/۸)	۴۲ (۷/۴)
فوق لیسانس		۲۲ (۳/۸)	۶ (۱/۱)
حوزوی		۱۴ (۲/۵)	۱ (۰/۲)
شغل			
دانشگاهی		۱۵ (۲/۶)	۵ (۰/۹)
کارمند آموزش و پرورش		۹۳ (۱۶/۳)	۷۲ (۱۲/۶)
کارمند		۱۰۱ (۱۷/۷)	۱۶ (۲/۸)
آزاد		۱۸۰ (۳۱/۶)	۷ (۱/۲)
کارگر		۲۴ (۴/۲)	۱ (۰/۲)
نظامی		۴۰ (۷/۳)	-
بازنشسته		۶۸ (۱۲/۱)	۱۸ (۳/۲)
خانهدار		-	۴۵۱ (۷۹)
مشاغل متفرقه		۴۹ (۸/۴)	-

۳- پرسشنامه‌ها

الف: STAXI-2. این آزمون دارای ۳ بخش است. بخش نخست دارای ۱۵ عبارت، بخش دوم دارای ۱۰ عبارت و بخش سوم دارای ۳۲ عبارت است. تمام عبارات آزمون با استفاده از یک مقیاس لیکرت ۴ بخشی درجه‌بندی می‌گردد. در حالی که هر یک از عبارات بخش اول آزمون با استفاده از یکی از ۴ حالت اصلاً، کمی، نسبتاً و بسیار زیاد درجه‌بندی می‌گردد، عبارات بخش دوم و سوم آزمون با استفاده از یکی از ۴ حالت تقریباً هرگز، گاهی، غالباً و تقریباً همیشه درجه‌بندی می‌گردد. تکمیل پرسشنامه به حدود ۱۲ تا ۱۵ دقیقه وقت نیازمند است.

اگر آزمودنی در انتخاب بین دو گزینه با دشواری مواجه است باید به او گفت گزینه‌ای را که بیش‌تر مناسب وضعیت او است یا بیش‌تر اوقات در مورد وی صادق است، انتخاب کند. به هنگام نمره‌گذاری بخش اول، به عباراتی که با «اصلاً» مشخص شده‌است نمره ۱، به عباراتی

که با «کمی» مشخص شده‌است نمره ۲، به عباراتی که با «نسبتاً» مشخص شده‌است نمره ۳ و به عباراتی که با «بسیار زیاد» مشخص شده‌است نمره ۴ تعلق می‌گیرد. برای نمره‌گذاری بخش دوم و سوم به عباراتی که با «تقریباً هرگز» مشخص شده‌است نمره ۱، به عباراتی که با «گاهی» مشخص شده‌است نمره ۲، به عباراتی که با «غالباً» مشخص شده‌است نمره ۳ و به عباراتی که با «تقریباً همیشه» مشخص شده‌است نمره ۴ تعلق می‌گیرد.

اگر آزمودنی به ۱۰ عبارت یا بیش‌تر پاسخ نداده‌است پاسخنامه مذکور فاقد اعتبار است. همچنین اگر در هر یک از مقیاس‌ها بیش‌تر از ۲ عبارت و در هر یک از خرده‌مقیاس‌ها بیش‌تر از یک عبارت پاسخ داده نشده وجود دارد، نباید مقیاس یا خرده‌مقیاس مذکور را نمره‌گذاری و تفسیر کرد. اگر پاسخنامه‌ای دارای حداکثر ۸ عبارت پاسخ داده نشده‌است به جای هر عبارت پاسخ داده نشده در بخش اول و دوم، نمره ۱ و در بخش سوم نمره ۲

اهواز دارای ۳۰ عبارت است که هر یک با استفاده یک مقیاس لیکر تی ۴ درجه‌ای (هرگز، به ندرت، گاهی و همیشه) درجه‌بندی می‌گردد. به هنگام نمره‌گذاری به عباراتی که با «هرگز» مشخص شده‌است نمره صفر، به عباراتی که با «به ندرت» مشخص شده‌است نمره ۱، به عباراتی که با «گاهی» مشخص شده نمره ۲ و به عباراتی که با «همیشه» مشخص شده‌است نمره ۳ تعلق می‌گیرد. پرسشنامه پرخاشگری اهواز دارای یک مقیاس کلی پرخاشگری و سه خرده‌مقیاس خشم (۱۴ عبارت)، تهاجم و توهین (۸ عبارت) و لجاجت و کینه‌توزی (۸ عبارت) است. ویژگی‌های روان‌سنجی این پرسشنامه در میان جمعیت ایرانی مورد تأیید قرار گرفته‌است [۳۶].

نگاهی به عبارات پرسشنامه پرخاشگری اهواز نشان می‌دهد که عبارت مذکور نه تنها بیش تر با بیان خشم به طرف بیرون مرتبط است تا با بیان خشم به طرف درون، بلکه بیش از آن که با حالت خشم (اندازه‌گیری خشم در لحظه‌ای که فرد مشغول پاسخ دادن به پرسشنامه است) مرتبط باشد با صفت خشم (یعنی ارزیابی یک حالت پایدار و با ثبات طی زمان) ارتباط دارد.

اختصاص می‌یابد. این نمره‌های جایگزین با توجه به میانگین نمره‌های بخش‌های مختلف STAXI-2 انتخاب شده‌است. مقیاس‌هایی که دارای دو عبارت بی‌پاسخ است و خرده‌مقیاس‌هایی که دارای یک عبارت بی‌پاسخ است باید با احتیاط تفسیر گردد.

STAXI-2 در مورد افراد ۱۶ تا ۶۳ ساله‌ای که دست‌کم ۶ سال درس خوانده‌اند، قابل اجرا است. آزمونگر می‌تواند به افرادی که علی‌رغم برخورداری از ۶ سال تحصیلات رسمی در درک محتوای عبارات آزمون مشکل دارند، کمک کند؛ لغت یا لغات مشکل و غیرقابل فهم را برای وی معنا کند یا عبارت را به زبان ساده‌تری برای او توضیح دهد. اجرای معتبر STAXI-2 مستلزم آن است که فرد از نظر جسمی و هیجانی در شرایط با ثباتی که امکان تکمیل پرسشنامه را برای او فراهم می‌آورد، قرار داشته باشد. اجرای آزمون در مورد افرادی که توانایی شناختی‌شان یا آگاهی‌شان نسبت به زمان و مکان به دلایل گوناگون، از جمله استفاده از دارو و الکل یا قطع آن‌ها، و مسمومیت به واسطه مواد سمی و ضایعات عصبی آسیب دیده است باید با احتیاط انجام گیرد.

ب: پرسشنامه پرخاشگری اهواز: پرسشنامه پرخاشگری

جدول ۳: میانگین و ضریب بازآزمایی مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 در فاصله زمانی ۳ هفته

مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2	میانگین (انحراف معیار) بار اول	میانگین (انحراف معیار) بار دوم	ضریب همبستگی	سطح معناداری
حالت خشم	۱۸/۱ (۳/۷)	۱۹/۴ (۵/۵)	۰/۶۴	۰/۰۰۰۱
احساس خشم	۶/۹ (۱/۹)	۷/۱ (۳/۱)	۰/۵۲	۰/۰۰۰۱
تمایل به بیان کلامی خشم	۵/۹ (۱/۶)	۶/۶ (۲/۵)	۰/۶۶	۰/۰۰۰۱
تمایل به بیان جسمی خشم	۵/۲ (۰/۹)	۵/۷ (۱/۶)	۰/۵۸	۰/۰۰۰۱
صفت خشم	۱۸/۴ (۳/۷)	۱۸/۰ (۴/۲)	۰/۷۴	۰/۰۰۰۱
خوی خشمناک	۶/۷ (۱/۸)	۶/۸ (۲/۲)	۰/۷۸	۰/۰۰۰۱
واکنش خشمناک	۸/۹ (۲/۳)	۸/۵ (۲/۳)	۰/۷۱	۰/۰۰۰۱
بیان خشم به طرف بیرون	۱۸/۳ (۳/۴)	۱۸/۱ (۳/۷)	۰/۷۷	۰/۰۰۰۱
بیان خشم به طرف درون	۱۵/۵ (۲/۹)	۱۵/۴ (۳/۲)	۰/۶۵	۰/۰۰۰۱
کنترل خشم به طرف بیرون	۲۰/۱ (۵/۲)	۲۰/۵ (۵/۷)	۰/۸۰	۰/۰۰۰۱
کنترل خشم به طرف درون	۲۰/۶ (۵/۳)	۲۰/۶ (۵/۷)	۰/۸۴	۰/۰۰۰۱
شاخص بیان خشم	۴۱/۲ (۱۱/۹)	۴۰/۷ (۱۲/۴)	۰/۸۴	۰/۰۰۰۱

ب: همسانی درونی (آلفای کرونباخ): همسانی درونی مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 با محاسبه آلفای کرونباخ [۴۰] مورد بررسی قرار گرفت. این ضرایب همسانی که با استفاده از اطلاعات به دست آمده از نمونه اصلی (۵۷۰ نفر) محاسبه شده در جدول ۴ منعکس است. همان‌گونه که دیده می‌شود، تمام مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 به استثنای خرده‌مقیاس واکنش خشمناک در مردان و مقیاس بیان خشم به طرف بیرون (در کل نمونه و در گروه مردان و زنان) دارای ضریب همسانی برابر یا بالاتر از ۰/۷۰ است. به علاوه، پایین‌ترین ضریب همسانی درونی به مقیاس بیان خشم به طرف بیرون (در گروه مردان) تعلق دارد. از آن‌جا که ضریب آلفای کرونباخ، متأثر از تعداد عبارات تشکیل‌دهنده یک مقیاس (طول مقیاس) است (یعنی به شرط مساوی بودن سایر شرایط، مقیاسی که دارای تعداد عبارات بیش‌تری است ضریب همسانی درونی بالاتری دارد) می‌توان هنگامی که تعداد عبارات یک مقیاس محدود است (مثلاً کم‌تر از ۶ عبارت) برای تعیین ضریب همسانی درونی مقیاس مذکور از میانگین همبستگی درونی عبارات استفاده کرد [۴۱]. در این رابطه باید گفت که مقیاس قابل قبول، مقیاسی است که میانگین همبستگی درونی بین عبارات آن بین ۰/۲۰ تا ۰/۴۰ باشد [۴۱]. با توجه به این که خرده‌مقیاس واکنش خشمناک دارای ۴ عبارت است میانگین همبستگی درونی بین عبارات آن محاسبه شد. این مقدار برابر است با ۰/۳۲ و با توجه به توصیه فوق در دامنه قابل قبول قرار می‌گیرد.

اعتبار همزمان (Concurrent validity)

به منظور بررسی اعتبار همزمان مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2، ارتباط بین این مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌ها با مقیاس کلی پرخاشگری و سه خرده‌مقیاس خشم، تهاجم و توهین و لجاجت و کینه‌توزی پرسشنامه پرخاشگری اهواز با استفاده از ضرایب همبستگی پیرسون محاسبه شد. این ضرایب همبستگی در جدول ۵ منعکس است. همان‌گونه که دیده می‌شود ضرایب همبستگی معناداری بین تمام مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 با مقیاس کلی پرخاشگری و سه خرده‌مقیاس پرسشنامه پرخاشگری اهواز به دست آمد.

در این‌جا برای نمونه از هر خرده‌مقیاس به سه عبارت که بالاترین بار عاملی را با خرده‌مقیاس قرار گرفته بر روی آن داشته، اشاره می‌کنیم: خرده‌مقیاس خشم (برخی از مسائل جزئی و ناچیز مرا عصبی می‌کند؛ وقتی به وقایع گذشته نظر می‌کنم، بی‌اختیار رنجیده می‌شوم؛ کارهای زیادی می‌کنم که بعداً احساس ندامت می‌کنم)؛ خرده‌مقیاس تهاجم و توهین (وقتی عصبانی می‌شوم کنترل روی حرف‌هایم ندارم؛ وقتی خشمگین می‌شوم به دیگران دشنام می‌دهم؛ آن قدر خشمگین می‌شوم که رفتارهای غیرمنطقی از من سر می‌زند) و خرده‌مقیاس لجاجت و کینه‌توزی (اگر در مغازه‌ای فروشنده‌ای با من بد رفتاری کند جاروجنجال راه می‌اندازم؛ اگر فردی مطلب احمقانه‌ای بگوید حقش را کف دستش خواهم گذاشت؛ اگر اتومبیلی در حین عبور از کنارم احتیاط نکند، برسر راننده آن فریاد می‌کشم).

با توجه موارد فوق می‌توان انتظار داشت که ضرایب همبستگی بین مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز با مقیاس صفت خشم STAXI-2 بالاتر از ضرایب همبستگی بین مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز با مقیاس حالت خشم STAXI-2 باشد. به علاوه، می‌توان انتظار داشت که ضرایب همبستگی بین مقیاس بیان خشم به طرف بیرون با مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز بالاتر از ضرایب همبستگی بین مقیاس بیان خشم به طرف درون با مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز باشد و سرانجام پیش‌بینی می‌شود در حالی که ضرایب همبستگی بین مقیاس‌های پرخاشگری اهواز با دو مقیاس کنترل خشم به طرف درون و بیرون در جهت منفی است، بقیه ضرایب همبستگی در جهت مثبت باشد.

پایایی (Reliability)

الف- پایایی آزمون طی زمان: به منظور بررسی میزان پایایی STAXI-2 طی زمان، آزمون مذکور با رعایت فاصله زمانی سه هفته در میان ۵۰ نفر از دانشجویان دانشگاه‌های تهران و شاهد اجرا گردید. میانگین‌ها و ضرایب همبستگی پیرسون بین دو بار اجرا در جدول ۳ نشان داده شده است. تمام ضرایب همبستگی بین دو بار اجرا در سطح $0/001 \leq P$ معنادار است. این یافته را می‌توان به عنوان گواهی بر ثبات آزمون طی زمان تفسیر کرد [۳۹].

«تی» با یکدیگر مقایسه شده است. نتایج این مقایسه در جدول ۴ نشان داده شده است. مقایسه نمره زنان و مردان نشان می‌دهد که زنان در مقایسه با مردان در خرده‌مقیاس واکنش خشمناک و شاخص بیان خشم به طور معنادار نمره بالاتری به دست آورده‌اند. همچنین این جدول نشان می‌دهد که مردان در مقایسه با زنان در مقیاس کنترل خشم به‌طرف درون به‌طور معنادار نمره بالاتری به‌دست آورده‌اند.

این ضرایب همبستگی در بخش بعدی مورد بحث قرار خواهد گرفت.

آمار توصیفی به‌دست‌آمده از مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2
 جدول ۴ میانگین و انحراف معیار مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 را در کل نمونه و نیز در مردان و زنان نشان می‌دهد. نمره زنان و مردان با استفاده از آزمون

جدول ۴: میانگین (انحراف معیار) و ضرایب همسانی درونی (الفای کرونباخ) مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 برای کل نمونه (۵۷۰ نفر)، مردان (۱۰۵ نفر) و زنان (۴۶۵ نفر)

مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2	میانگین (انحراف معیار) کل نمونه	میانگین (انحراف معیار) مردان	میانگین (انحراف معیار) زنان	مقدار t	سطح معناداری
حالت خشم	۲۰/۵ (۷/۲)	۲۱/۲ (۷/۷)	۲۰/۴ (۷/۱)	۱/۱	۰/۲۷۵
الفای کرونباخ	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۹۱		
احساس خشم	۷/۶ (۲/۹)	۷/۸ (۲/۹)	۷/۵ (۲/۹)	۰/۷۱	۰/۴۷
الفای کرونباخ	۰/۷۷	۰/۷۴	۰/۷۸		
تمایل به بیان کلامی خشم	۶/۹ (۲/۹)	۷/۱ (۳/۲)	۶/۸ (۲/۸)	۰/۹۸	۰/۶۲
الفای کرونباخ	۰/۸۰	۰/۸۴	۰/۷۹		
تمایل به بیان جسمی خشم	۶ (۲/۴)	۶/۳ (۲/۷)	۵/۹ (۲/۳)	۱/۲۴	۰/۲۱
الفای کرونباخ	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۶		
صفت خشم	۱۹/۳ (۴/۶)	۱۸/۸ (۴/۷)	۱۹/۴ (۴/۵)	۱/۱۰	۰/۳۰
الفای کرونباخ	۰/۸۱	۰/۸۱	۰/۸۱		
خوی خشمناک	۷/۳ (۲/۶)	۷/۱ (۲/۴)	۷/۳ (۲/۴)	-۰/۸۳	۰/۴۱
الفای کرونباخ	۰/۸۱	۰/۸۰	۰/۸۱		
واکنش خشمناک	۹/۳ (۲/۴)	۸/۷ (۲/۱)	۹/۴ (۲/۴)	-۲/۷۵	۰/۰۰۶
الفای کرونباخ	۰/۷۰	۰/۶۴	۰/۷۲		
بیان خشم به طرف بیرون	۱۶ (۳/۶)	۱۵/۷ (۳/۷)	۱۶/۱ (۳/۶)	-۰/۹۰	۰/۳۷
الفای کرونباخ	۰/۷۰	۰/۷۰	۰/۷۰		
بیان خشم به طرف درون	۱۸/۸ (۳/۸)	۱۸/۸ (۳/۵)	۱۸/۷ (۳/۸)	۰/۲۵	۰/۸۰
الفای کرونباخ	۰/۶۰	۰/۵۲	۰/۶۲		
کنترل خشم به طرف بیرون	۲۰/۹ (۵/۱)	۲۱/۲ (۵)	۲۰/۷ (۵/۱)	۱/۸۶	۰/۰۵۶
الفای کرونباخ	۰/۸۶	۰/۸۵	۰/۸۶		
کنترل خشم به طرف درون	۲۰/۵ (۴/۹)	۲۱/۶ (۴/۹)	۲۰/۲ (۴/۸)	۲/۷۴	۰/۰۰۶
الفای کرونباخ	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۸۸		
شاخص بیان خشم	۴۱/۴ (۱۱/۹)	۳۹/۲ (۱۲)	۴۱/۹ (۱۱/۸)	-۲/۱۱	۰/۰۳
الفای کرونباخ	۰/۷۷	۰/۷۵	۰/۷۸		

جدول ۵: ضرایب همبستگی پیرسون بین مقیاس‌های ۴ گانه پرسشنامه پرخاشگری اهواز (پرخاشگری، خشم و غضب، تهاجم و توهین و لجاجت و کینه توزی) و مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2

مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2	پرخاشگری	خشم و غضب	تهاجم و توهین	لجاجت و کینه توزی
حالت خشم	۰/۳۵*	۰/۲۸*	۰/۲۷*	۰/۲۶*
احساس خشم	۰/۳۰*	۰/۲۷*	۰/۲۲*	۰/۱۷*
تمایل به بیان کلامی خشم	۰/۳۳*	۰/۲۷*	۰/۲۴*	۰/۲۴*
تمایل به بیان جسمی خشم	۰/۳۰*	۰/۲۰*	۰/۲۵*	۰/۲۸*
صفت خشم	۰/۶۳*	۰/۵۴*	۰/۵۰*	۰/۴۱*
خوی خشمناک	۰/۵۱*	۰/۴۵*	۰/۴۴*	۰/۳۰*
واکنش خشمناک	۰/۵۳*	۰/۵۱*	۰/۳۳*	۰/۳۴*
بیان خشم به طرف بیرون	۰/۵۷*	۰/۴۲*	۰/۵۰*	۰/۴۷*
بیان خشم به طرف درون	۰/۳۰*	۰/۳۴*	۰/۱۷*	۰/۱۴*
کنترل خشم به طرف بیرون	-۰/۳۱*	-۰/۲۵*	-۰/۲۵*	-۰/۲۰*
کنترل خشم به طرف درون	-۰/۳۴*	-۰/۲۸*	-۰/۳۰*	-۰/۲۱*
شاخص بیان خشم	۰/۵۴*	۰/۴۶*	۰/۴۴*	۰/۳۵*

*P ≤ 0.001

کارشناسی ارشد (۲۴/۷ سال) به طور معنادار بالاتر از میانگین سن دانشجویان دوره کارشناسی (۲۰/۸۲ سال) بود ($t = 16 / 31, df = 568, p = 0 / 001$) لذا این احتمال مطرح می‌گردد که شاید تفاوت مشاهده شده در بین دانشجویان دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد به دلیل تفاوت سنی آن‌ها باشد. به همین دلیل، دانشجویان مورد مطالعه به دو گروه سنی ۱۸ تا ۲۳ ساله و ۲۴ ساله و بالاتر تقسیم شدند.

جدول ۶ نمره‌های دانشجویان دوره کارشناسی را با نمره‌های دانشجویان دوره کارشناسی ارشد با استفاده از آزمون «تی» برای گروه‌های مستقل مقایسه کرده‌است. همان‌گونه که دیده می‌شود دانشجویان دوره کارشناسی ارشد در مقایسه با دانشجویان دوره کارشناسی در مقیاس حالت خشم و دو خرده‌مقیاس تمایل به بیان کلامی و جسمی خشم به طور معنادار ($P \leq 0 / 05$) نمره پایین‌تری داشته‌اند.

با توجه به این‌که میانگین سن دانشجویان دوره

جدول ۶: میانگین (انحراف معیار) مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 با توجه به مقطع تحصیلی

مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2	میانگین (انحراف معیار) کارشناسی	میانگین (انحراف معیار) کارشناسی ارشد	مقدار t	سطح معناداری
حالت خشم	۲۰/۷ (۷/۴)	۱۸/۵ (۴/۶)	۲/۱۴	۰/۰۳
احساس خشم	۷/۷ (۲/۹)	۷/۱ (۲/۶)	۱/۶۳	۰/۱۰
تمایل به بیان کلامی خشم	۷/۳ (۲/۹)	۶/۲ (۲)	۱/۹۸	۰/۰۵
تمایل به بیان جسمی خشم	۶/۱ (۲/۵)	۵/۴ (۱/۱)	۲/۱۵	۰/۰۳
صفت خشم	۱۹/۳ (۴/۶)	۱۹/۳ (۴/۲)	۰/۰۷	۰/۹۴
خوی خشمناک	۷/۳ (۲/۴)	۷/۳ (۲/۵)	-۰/۲۲	۰/۸۲
واکنش خشمناک	۹/۷ (۲/۴)	۹/۵ (۲/۲)	۰/۶۸	۰/۴۹
بیان خشم به طرف بیرون	۱۶/۱ (۳/۶)	۱۵/۵ (۳/۶)	۰/۹۶	۰/۳۳
بیان خشم به طرف درون	۱۸/۷ (۳/۸)	۱۹/۱ (۴/۱)	۰/۶۲	۰/۵۳
کنترل خشم به طرف بیرون	۲۰/۴ (۴/۸)	۲۰/۶ (۵/۱)	۰/۷۱	۰/۴۷
کنترل خشم به طرف درون	۲۰/۸ (۵/۱)	۲۱/۳ (۵/۷)	۰/۷۱	۰/۴۷
شاخص بیان خشم	۴۱/۵ (۱۱/۸)	۴۰/۶ (۱۲/۵)	۰/۵۲	۰/۶۱

نمره‌های مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 با استفاده از آزمون «تی» برای گروه‌های مستقل با یکدیگر مقایسه شد. هیچ تفاوت معناداری بین دو گروه سنی مشاهده نشد ($P \leq 0/05$). این یافته‌ها در بخش بعدی مورد بحث قرار گرفت.

بحث

مقاله حاضر نتایج تلاش‌هایی را که با هدف آماده‌سازی و بررسی‌های نخستین اعتبار و پایایی STAXI-2 در یک جمعیت دانشجویی ایرانی انجام شده، منعکس کرده است. یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 از پایایی لازم برخوردارند. نانالی و برنشتاین [۴۲] حداقل ضریب همسانی قابل قبول را $0/70$ دانسته‌اند. با در نظر گرفتن این عدد، به استثنای مقیاس بیان خشم به طرف درون و خرده‌مقیاس واکنش خشمناک در مردان، تمام مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 دارای ضریب همسانی درونی قابل قبولی است. با توجه به تعداد محدود عبارت خرده‌مقیاس واکنش خشمناک، میانگین همبستگی درونی بین عبارات این خرده‌مقیاس محاسبه شد. مقدار این ضریب نشان داد که همسانی درونی عبارات این خرده‌مقیاس در دامنه قابل قبول قرار می‌گیرد. در رابطه ضریب همسانی درونی مقیاس بیان خشم به طرف بیرون باید گفت هر چند ضریب همسانی درونی این مقیاس پایین‌تر از میزان پیشنهادی نانالی و برنشتاین است، اما از میزان پیشنهاد شده به وسیله هلم استاتر [۴۳] بالاتر است. هلم استاتر پیشنهاد کرده است مقیاسی را که ضریب همسانی درونی عبارات تشکیل‌دهنده آن بالاتر از $0/50$ است می‌توان در پژوهش‌هایی که هدف آن مقایسه گروه‌ها با یکدیگر است، به کار برد. به علاوه، محاسبه ضرایب باآزمایی (به فاصله ۳ هفته) نشان داد که آزمون در یک فاصله زمانی قابل توجه (سه هفته) دارای پایایی مطلوبی است.

ضرایب همبستگی بین مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 و مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز، شواهدی را دال بر اعتبار سازه مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 فراهم آورده است [۴۰]. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود این ضرایب همبستگی (هم از نظر اندازه و هم از

نظر جهت) با پیش‌بینی‌های پژوهشگران که در بخش روش و به هنگام معرفی پرسشنامه پرخاشگری اهواز مطرح شد، هماهنگ است. به طور دقیق‌تر، در حالی که ضرایب همبستگی بین مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز با مقیاس حالت خشم و خرده‌مقیاس‌های آن در گروه ضرایب همبستگی ضعیف ($0/20$ تا $0/35$) قرار می‌گیرد، ضرایب همبستگی بین مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز و مقیاس صفت خشم و دو خرده‌مقیاس آن (به استثنای ضریب همبستگی بین خوی خشمناک و لجاجت و کینه‌توزی) در گروه همبستگی‌های متوسط ($0/35$ تا $0/65$) است. از طرف دیگر، در حالی که تمام ضرایب همبستگی بین مقیاس بیان خشم به طرف بیرون و مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز در گروه ضرایب همبستگی متوسط قرار می‌گیرد ($0/42$ تا $0/57$)، ضرایب همبستگی بین بیان خشم به طرف درون و مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز در گروه همبستگی‌های ناچیز تا ضعیف (بین $0/14$ تا $0/34$) قرار می‌گیرد. نکته آخر آن‌که در حالی که جهت همبستگی بین دو مقیاس کنترل خشم به طرف درون و بیرون با مقیاس‌های پرسشنامه پرخاشگری اهواز منفی است، جهت بقیه همبستگی‌ها مثبت است.

در مطالعه حاضر تفاوت‌های وابسته به جنس معناداری در مقیاس‌های واکنش خشمناک، کنترل خشم به طرف درون و شاخص بیان خشم مشاهده شد. در حالی که نمره مردان در مقیاس کنترل خشم به طرف درون بالاتر از نمره زنان بود، نمره آن‌ها در مقیاس واکنش خشمناک و شاخص بیان خشم، در مقایسه با زنان، پایین‌تر بود. درست برخلاف آنچه با توجه به یافته‌های اسپیلبرگر (۱۹۹۹) انتظار می‌رفت، مردان در مقایسه با زنان، هم واکنش خشمناک کم‌تری از خود نشان داده بودند، هم در شاخص بیان خشم نمره کم‌تری به دست آورده بودند و هم کنترل بیش‌تری بر خشم خود به طرف درون داشتند. از طرف دیگر، در مطالعه حاضر در هیچ‌کدام از مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های STAXI-2 بین دو گروه سنی ۱۸ تا ۲۳ ساله و ۲۴ ساله و بالاتر، تفاوت آماری معناداری ملاحظه نشد. این در حالی است که در مطالعه اسپیلبرگر (۱۹۹۹) افراد گروه سنی ۱۶ تا ۱۹ سال در مقایسه با افراد گروه سنی ۲۰ تا ۲۹ سال و

ارشد به تحصیل اشتغال داشتند در مقیاس حالت خشم و دو خرده‌مقیاس آن، یعنی تمایل به بیان کلامی و جسمی خشم، نمره کم‌تری در مقایسه با دانشجویانی که در دوره کارشناسی به تحصیل اشتغال داشتند به دست آورده بودند. با توجه به این‌که مقیاس حالت خشم در مقایسه با مقیاس صفت خشم به تجربه‌گذرای خشم اطلاق می‌گردد و مقیاس حالت خشم، بیش‌تر منعکس‌کننده خشمی است که به دلیل ناملایمات محیطی تجربه می‌گردد (اسپیلبرگر ۱۹۹۹) می‌توان گفت دانشجویانی که به دوره تحصیلی کارشناسی ارشد راه یافته‌اند در مقایسه با افرادی که در دوره کارشناسی تحصیل می‌کنند به دلیل دستیابی به احساس موفقیت، از میزان خشم کم‌تری برخوردارند. در پایان باید گفت که یافته‌های این مطالعه شواهدی دال بر پایایی و اعتبار قابل قبول STAXI-2 در جمعیت دانشجویی ایرانی فراهم آورده‌است و از این آزمون می‌توان برای مطالعه خشم و سازه‌های مرتبط با آن در جمعیت دانشجویی ایرانی استفاده کرد.

۳۰ سال و بالاتر در تمام مقیاس‌ها و خرده‌مقیاس‌های حالت خشم و صفت خشم، به استثنای خرده‌مقیاس احساس خشم، دارای نمره بالاتری هستند. این یافته‌ها با یافته‌های اسپیلبرگر که از جوامع غربی به‌دست آمده‌است، متناقض است. در حالی که این تناقض را می‌توان بازتابی از تفاوت‌های فرهنگی بین دو جامعه مورد مطالعه دانست، اما نباید این احتمال را از نظر دور داشت که جامعه مورد مطالعه در پژوهش حاضر (یعنی جمعیت دانشجویی ایرانی) می‌تواند در به وجود آمدن این تناقض نقش داشته باشد. این احتمال وجود دارد که اگر آزمون در نمونه‌های غیر دانشجویی اجرا گردد نتایج متفاوتی به دست آید. البته دلایل احتمالی دیگری را نیز می‌توان برای تبیین یافته‌های متناقض فوق بیان کرد، ولی بهتر است که بحث بیش‌تر در این باره را به آینده و به زمانی که یافته‌های فوق در یک یا دو مطالعه دیگر تکرار شد، واگذاشت. در مطالعه حاضر، دانشجویانی که در دوره کارشناسی

منابع

1. Spielberger, C. D., Krasner, S. S., & Solomon, E. P. (1988) The experience, expression and control of anger. In: M. P. Janisse (Ed.), *Health psychology: Individual differences and stress* (pp. 89-108). New York: Springer/Verlag.
2. Spielberger, C. D. (1996) STAXI-2: State-Trait Anger Expression Inventory-2. Professional manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.
3. Spielberger, C. D. (1966) Theory and research on anxiety In: C. D. Spielberger (Ed.), *Anxiety and behavior* (pp. 3-21) New York: Academic Press.
4. Spielberger, C. D. (1972) Anxiety as an emotional state. In: C. D. Spielberger (Ed.), *Anxiety: Current trends in therapy and research* (Vol. I, pp. 23-49). New York: Academic Press.
5. Spielberger, C. D. (1975) Anxiety: State-trait process. C. D. Spielberger & I. G. Sarason (Eds.), *Stress and anxiety* (Vol. 1, pp. 115-141). Washington, DC: Hemisphere Wiley.
6. Spielberger, C. D. (1976) The nature and measurement anxiety. In C. D. Spielberger & R. Diaz-Guerrero (Ed) *Cross cultural anxiety* (Vol. 2, pp. 3-11). Washington, I Hemisphere/Wiley.
7. Spielberger C. D. (1977) State-trait anxiety and interactional Psychology. In: D. Magnusson & N. S. Endler (Eds.) *Personality at the crossroads. Current issues in intratctional psychology* (pp. 173 -183). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
8. Spielberger, C. D. (1979a) Preliminary manual for the State-Trait Personality Inventory (STPI). Unpublished manual. University of South Florida, Tampa.
9. Spielberger, C. D. (1979b) Understanding stress and anxiety. New York: Harper & Row.
10. Spielberger, C. D. (1983) Manual for the State-Trait Anxiety Inventory. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press.
11. Spielberger, C. D. (1985) Assessment of state and trait anxiety: Conceptual and methodological issues. *The Southern Psychologist*, 2, 6-16.
12. Crane, R. S. (1981) The role of anger, hostility, and aggression in essential hypertension. (Doctoral dissertation, University of South Florida, 1981). *Dissertation Abstracts International*, 42, 2982B.
13. Johnson, E. H. (1984) Anger and anxiety as determinants of elevated blood pressure in adolescents: The Tampa study. Unpublished doctoral dissertation, University of South Florida, Tampa.
14. Kearns, W. D. (1985) A laboratory study of the relationship of mode of anger expression to blood pressure. Unpublished master's thesis, University of South Florida, Tampa.
15. Krasner, S. S. (1986) Anger, anger control and the coronary prone behavior pattern. Unpublished master's thesis, University of South Florida, Tampa
16. Russell, S. F. (1983) Anger, hostility, aggression in myocardial infarction and essential hypertension. (Doctoral dissertation, University of South Florida, 1983) *Dissertation Abstracts International* 44, 2906B.

30. Harburg, E., & Hauenstein, L. (1980). Parity and blood pressure among four race, stress groups of females in Detroit. *American journal of Epidemiology*, 3, 356-366.
31. Harburg, E., Schull, W. J., Erfurt, J. C., & Schork, M. A. (1970). A family set method for estimating heredity and stress. I. *Journal of Chronic Diseases*, 23, 69-81.
32. Harburg, E., Blakelock, E. H., & Roeper, P. J. (1979) Resentful and reflective coping with arbitrary authority and blood pressure: Detroit. *Psychosomatic Medicine*, 51, 189-202.
33. Gentry, W. D. (1972) Biracial aggression: Effect of verbal attack and sex of victim. *The Journal of Social Psychology*, 88, 75-82.
34. Gentry, W. D., Chesney, A. P., Gary, H. G., Hall, R. P., & Harburg, E. (1982) Habitual anger-coping styles: I Effect on mean blood pressure and risk for essential hypertension. *Psychosomatic Medicine*, 44, 195-202.
35. Spielberger, C. (1999) STAXI-2 State-Trait Anger Expression Inventory-2: Professional manual. Lutz, FL: Psychological Assessment Resources.
۳۶. زاهدی فر، شهین؛ نجاریان، بهمن؛ شکرکن، حسین. ساخت و اعتباریابی مقیاسی برای سنجش پرخاشگری. *مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی شماره‌های ۱ و ۲ صص ۱۰۲-۷۳*، ۱۳۷۹.
37. Guillemin F, Bombardier C, Beaton D. (1993) Cross-Cultural Adaptation of Health-Related Quality of Life Measures: Literature Review and Proposed Guidelines. *J Clinical Epidemiology*;46:1417-1432.
38. Morales LS. (2001) Assessing patient experiences with assessing healthcare in multicultural setting. Retrieved July 26 2006, from http://www.rand.org.pubs/rgs_dissertation/RGSD157 .
39. Anastasi, A., & Urbina, S. (1997) *Psychological Testing*. 7th Edition. NJ: Prentice Hall.
40. Cronbach, L.J. (1951) Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16.
41. Cox T, Ferguson E (1994) Measurement of the subjective work environment. *Work and Stress*;8:98-109.
42. Nunnally JC, Bernstein IH (1994) *Psychometric Theory*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
43. Helmstadter, G.C. (1964) *Principles of Psychological Measurements*. New York: Appleton-Century-Crofts.
17. Solomon, E. P. (1987). An examination of personality characteristics and coping mechanisms identified as risk factors for cancer. Unpublished master's thesis, University of South Florida, Tampa.
18. Spielberger, C. D., Jacobs, G. A., Russell, S. F., & Crane, R. S. (1983) Assessment of anger: The State-Trait Anger scale. In: N. Butcher & C. D. Spielberger (Eds.), *Advances in personality assessment* (Vol. 2, pp. 161-189). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
19. Spielberger, C. D., Johnson, E. H., Russell, S. F., Crane, R. S., Jacobs, G. A., & Worden, T.J. (1985) The experience and expression of anger: Construction and validation of an anger expression scale. In: M. A. Chesney & R. H. Rosenman (Eds.), *Anger and hostility in cardiovascular and behavioral disorders* (pp. 5-30). New York: Hemisphere McGraw Hill.
20. Biaggio, M. K., Supplee, K., & Curtis, N. (1981) Reliability and validity of four anger scales. *Journal of Personality Assessment*, 45, 639-648.
21. Cattell, R. B., & Scheier, I. H. (1961) *The meaning and measurement of neuroticism and anxiety*. New York: Ronald Press
22. Biaggio, M.K., & Maiuro, R.D. (1985) Recent advances in anger assessment. In C. D. Spielberger & I.N. Butcher (Eds.), *Advances in personality assessment* (Vol. 5, pp. 71-104). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
23. Harburg, E., Erfurt, J. C., Hauenstein, L. S., Chape, C., Schull, W. J., & Schork, M. A. (1973) Socioecological stress, suppressed hostility, skin color, and black-white male blood pressure: Detroit. *Psychosomatic Medicine*, 35, 276-296.
24. Friedman, M., & Rosenman, R. H. (1974) *Type A behavior and your heart*. Greenwich, CT: Fawcett.
- 25- Matthews, K. A., Glass, D. C., Rosenman, R. H., & Bortner, R. W. (1977) Competitive drive, pattern A, and coronary heart disease: A further analysis of some data from the western collaborative group study. *Journal of Chronic Diseases*, 30, 489-498.
26. Spielberger, C. D., & London, P. (1982) Rage boomerangs. *American Health*, 1, 52-56.
27. Greer, S., & Morris, T. (1975). Psychological attributes of women who develop breast cancer: A controlled study. *Journal of Psychosomatic Research*, 2, 147-153.
28. Averill, J. R. (1982). *Anger and aggression: An t'.ssay on emotion*. New York: Springer-Verlag. Funkenstein, D. H., King, S. H., & Drolette, M. E. (1954) The direction of anger during a laboratory stress inducing situation. *Psychosomatic Medicine*, 16,404.413.
29. Funkenstein, D. H., King, S. H., & Drolette, M. E. (1954) The direction of anger during a laboratory stress inducing situation. *Psychosomatic Medicine*, 16, 404-413.